

komståret en godskrivning på særskilte konti af de enkelte bidragsyders opkrævede pensionsopsparring.

Denne er opgjort som den beregnede pensionsopsparring i henhold til årsopgørelsen fratrukket bidragsyders eventuelle restancer vedrørende ikke rettidigt indbetalt pensionsopsparring for det givne indkomstår på opgørelsestidspunktet.

Der sker endvidere godskrivning af betalte restancer vedrørende ikke rettidigt indbetalt pensionsopsparring. Indeholdt pensionsopsparring afregnes over for Arbejdsmarkedets Tillægspension og indgår som betalt pensionsopsparring på årsopgørelsen, uanset den indeholdte pensionsopsparring ikke er betalt. I den forbindelse henviser bestemmelsen til § 15, stk. 3, 2. pkt., i lov om en arbejdsmarkedsfond.

Forslaget går ud på at ændre denne henvisning til § 10 i inddrivelsesloven.

Til §§ 21-24

Der er alene tale om konsekvensændringer som følger af forslaget til lov om ændring af personskatteloven og forskellige andre love (Forårspakke 2.0 – Vækst, klima, lavere skat), hvori der blandt andet foreslås indsat et grundbeløb i personskattelovens § 7.

Til § 25

Til nr. 1

Efter lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing yder staten til personer, som har oprettet indekstrakter et indekstillelæg til de årlige udbetalinger i henhold kontrakten, når en række betingelser er opfyldt.

Det følger af lovens § 6, stk. 1, at fra personens 65. eller 67. år og indtil udløbet af udbetalingsperioden som udgangspunkt udbetales af vedkommende forsikringsselskab eller pengeinstitut en for hvert kalenderår nærmere beregnet pristalsreguleret ydelse. Hvis interessentens indbetalinger reduceres med arbejdsmarkedsbidrag, kan ydelsen nedsættes tilsvarende.

Efter bestemmelsen § 5, stk. 4, bevares retten til indekstillelæg i uændret omfang, uanset om den årlige indbetaling reduceres med arbejdsmarkedsbidrag, som forsikringsselskaber og pengeinstitutter efter § 11, stk. 5, i lov om arbejdsmarkedsbidrag skal indeholde i indbetalinger foretaget af en arbejdsgiver. Tilsvarende gælder arbejdsmarkedsbidrag, der indeholdes af arbejdsgiveren efter § 11, stk. 6, i lov om arbejdsmarkedsbidrag.

Forslaget går ud på at ændre henvisningen til henholdsvis § 11, stk. 5 og 6, i arbejdsmarkedsbidragsloven til henholdsvis kildeskattelovens § 49 D, stk. 1-3 og kildeskattelovens § 49 D, stk. 4, jf. § 1, nr. 24.

Til § 27

Bidragsbestemmelsen i § 3 i lov om hjemmeservice, foreslås ændret, således, at det bliver muligt for økonomi- og erhvervsministeren at fastsætte nærmere regler om, hvordan bidraget for hjemmeservice skal beregnes. Der gives mulighed for at ændre bidragets størrelse administrativt samt for administrativ fastlæggelse af det maksimale beløb, en husstand kan få udbetalt. I dag er bidragets størrelse direkte fastsat i loven.

Økonomi- og erhvervsministeren vil herefter få mulighed for, via en bekendtgørelse, at fastsætte de nærmere regler for bidraget, herunder justere dette, således at det samlede udbetalte beløb holdes inden for de budgetterede rammer.

Til § 28

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at loven har virkning fra og med indkomståret 2011. Loven får dermed som udgangspunkt samme virkningstidspunkt som den nye lov om arbejdsmarkedsbidrag. For personer med forskudt indkomstår vil indkomståret 2011 blive påbegyndt på et andet tidspunkt end kalenderåret 2011.

Fra dette udgangspunkt gøres en række undtagelser:

Efter *stk. 2* har forslaget i § 1, nr. 5, virkning fra og med indkomståret 2008. Forslaget på dette punkt går ud på at præcisere, at selv om arbejdsmarkedsbidraget er en personlig skat, kan det fortsat fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det foreslås, at denne præcisering får virkning fra samme tidspunkt, som arbejdsmarkedsbidraget blev gjort til en indkomstskat, dvs. fra indkomståret 2008, jf. L 2 (Folketinget 2007/08, 1. saml.).

Efter *stk. 3* har forslaget i § 2, stk. 4, virkning fra og med den 1. januar 2009. Hermed gives ændringen virkning fra det tidspunkt, som det var sigtet med ændringen af bestemmelsen i opkrævningslovens § 11, stk. 2, 2. pkt.

Den gældende bestemmelse i opkrævningslovens § 11, stk. 2, 2. pkt., har efter sin ordlyd fået et bredere anvendelsesområde, end det var hensigten, at den skulle have. Det betyder, at SKAT efter bestemmelsens ordlyd kan stille krav om sikkerhed i tilfælde, hvor det ikke har været hensigten, at SKAT skulle kunne stille sådanne krav. SKAT har dog undladt at stille sådanne krav og har administreret bestemmelsen i overensstemmelse med hensigten med bestemmelsen, som denne hensigt fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i L 72, folketingsåret 2008/09. Da ændringen ikke indebærer en skærpeelse af bestemmelsen